

legealuidumnezeu.org

Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu ce puteau fi respectate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#)
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#) (Această pagină).
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#)
- [Apendice 8e: Zeciuielile și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#)
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#)

Sărbătorile sfinte — Ce a poruncit cu adevărat Legea

Sărbătorile anuale nu erau simple celebrări sau adunări culturale. Ele erau convocări sfinte construite în jurul **darurilor, jertfelor, celor dintâi roade, zeciuielilor și cerințelor de curățire** pe care Dumnezeu le-a legat direct de Templul pe care El l-a ales (Deuteronomul 12:5-6; 12:11; 16:2; 16:5-6). Fiecare sărbătoare majoră — Paștele, Azimile, Săptămânile, Trâmbițele, Ziua Ispășirii și Corturile — cerea închinătorului să se înfățișeze înaintea Domnului **în locul ales de El**, nu într-un loc preferat de oameni (Deuteronomul 16:16-17).

- Paștele cerea un miel adus ca jertfă la sanctuar (Deuteronomul 16:5-6).
- Sărbătoarea Azimilor cerea jertfe zilnice aduse prin foc (Numeri 28:17-19).

- Sărbătoarea Săptămânilor cerea daruri din cele dintâi roade (Deuteronomul 26:1-2; 26:9-10).
- Sărbătoarea Trâmbițelor cerea jertfe „aduse prin foc” (Numeri 29:1-6).
- Ziua Ispășirii cerea ritualuri preoțești în Sfânta Sfintelor (Leviticul 16:2-34).
- Sărbătoarea Corturilor cerea jertfe zilnice (Numeri 29:12-38).
- Adunarea din Ziua a Opta cerea jertfe suplimentare, ca parte a aceluiași ciclu de sărbători (Numeri 29:35-38).

Dumnezeu a descris aceste sărbători cu mare precizie și a subliniat în mod repetat că ele sunt **timpurile Sale rânduite** , care trebuie păzite exact așa cum a poruncit El (Leviticul 23:1-2; 23:37-38). Nicio parte a acestor rânduieli nu a fost lăsată la interpretare personală, la obiceiuri locale sau la adaptări simbolice. Locul, jertfele, preoții și darurile făceau toate parte din poruncă.

Cum a ascultat Israel aceste porunci în trecut

Cât timp Templul a existat, Israel a păzit sărbătorile exact așa cum a poruncit Dumnezeu. Poporul călătorea la Ierusalim la timpurile rânduite (Deuteronomul 16:16-17; Luca 2:41-42). Aduceau jertfele la preoți, care le aduceau pe altar. Se bucurau înaintea Domnului în locul pe care El l-a sfințit (Deuteronomul 16:11; Neemia 8:14-18). Chiar și Paștele — cea mai veche dintre sărbătorile naționale — nu mai putea fi ținut în case după ce Dumnezeu a stabilit un sanctuar central. El putea fi păzit **numai** în locul în care Domnul Și-a pus Numele (Deuteronomul 16:5-6).

Scriptura arată și ce s-a întâmplat atunci când Israel a încercat să păzească sărbătorile în mod greșit. Când Ieroboam a creat zile și locuri alternative pentru sărbători, Dumnezeu a condangat întregul lui sistem ca păcat (1 Împărați 12:31-33). Când poporul a neglijat Templul sau a permis necurăția, sărbătorile au devenit neplăcute înaintea lui Dumnezeu (2 Cronici 30:18-20; Isaia 1:11-15). Modelul este constant: **ascultarea cerea Templul** , iar fără Templu nu exista ascultare.

De ce aceste porunci legate de sărbători nu pot fi respectate astăzi

După distrugerea Templului, structura poruncită pentru sărbători a încetat să mai existe. Nu sărbătorile în sine — Legea nu se schimbă — ci **elementele cerute** :

- nu există Templu
- nu există altar
- nu există preoție levitică
- nu există sistem de jertfe
- nu există loc poruncit pentru aducerea celor dintâi roade
- nu există posibilitatea aducerii mielului de Paște
- nu există Sfânta Sfintelor pentru Ziua Ispășirii

- nu există jertfe zilnice în timpul Corturilor

Pentru că Dumnezeu a cerut aceste elemente pentru ascultarea legată de sărbători și pentru că ele nu pot fi înlocuite, adaptate sau simbolizate, **adevărata ascultare este acum imposibilă**. Așa cum a avertizat Moise, Israel nu avea voie să aducă Paștele „în oricare dintre cetățile” sale, ci numai „în locul pe care Domnul îl va alege” (Deuteronomul 16:5-6). Acel loc nu mai există.

Legea există încă. Sărbătorile există încă. Dar **mijloacele ascultării** au dispărut — îndepărtate de Dumnezeu Însuși (Plângerile 2:6-7).

Eroarea păzirii simbolice sau inventate a sărbătorilor

Mulți încearcă astăzi să „onoreze sărbătorile” prin reconstituiri simbolice, adunări congregaționale sau versiuni simplificate ale poruncilor biblice:

- mese de Paște fără miel
- „sărbători ale Corturilor” fără jertfe
- „Șavuot” fără aducerea celor dintâi roade la un preot
- „slujbe de Lună Nouă” care nu sunt poruncite în Tora
- „sărbători de practică” sau „sărbători profetice” inventate ca substitut

Niciuna dintre aceste practici nu apare în Scriptură.

Niciuna nu a fost practică de Moise, David, Ezra, Isus sau apostoli.

Niciuna nu corespunde poruncilor date de Dumnezeu.

Dumnezeu nu acceptă daruri simbolice (Leviticul 10:1-3).

Dumnezeu nu acceptă închinarea făcută „oriunde” (Deuteronomul 12:13-14).

Dumnezeu nu acceptă ritualuri create de imaginația omului (Deuteronomul 4:2).

O sărbătoare fără jertfe nu este sărbătoarea biblică.

Un Paște fără miel adus în Templu nu este Paștele.

O „Zi a Ispășirii” fără slujire preoțească nu este ascultare.

A imita aceste legi fără Templu nu este credincioșie — este presumție.

Sărbătorile așteaptă Templul pe care numai Dumnezeu îl poate restaura

Tora numește aceste sărbători „**rânduielei veșnice pentru generațiile voastre**” (Leviticul 23:14; 23:21; 23:31; 23:41). Nimic din Scriptură — Lege, Profeți sau Evanghelii — nu anulează vreodată această descriere. Isus Însuși a afirmat că nici cea mai mică literă din Lege nu va trece până când

cerul și pământul vor trece (Matei 5:17-18). Cerul și pământul există încă; prin urmare, sărbătorile rămân.

Dar ele nu pot fi respectate astăzi pentru că Dumnezeu a îndepărtat:

- locul
- altarul
- preoția
- sistemul de jertfe care definea sărbătorile

De aceea, până când Dumnezeu va restaura ceea ce El a îndepărtat, onorăm aceste porunci recunoscându-le desăvârșirea — nu inventând înlocuitori simbolici. Credincioșia înseamnă respectarea planului lui Dumnezeu, nu modificarea lui.